

[Rager.]

Jeg vil gerne derefter gøre den bemærkning med hensyn til, hvad en sådan trustlov skal indeholde, at jeg er ikke som det ærede medlem hr. Anker Lau en principiel modstander af enhver prisaftale, af enhver regulering på et marked. Det tror jeg ville blive kostbart i mange tilfælde, og man ser jo også på områder, hvor folk af de mest forskelligartede politiske anskuelser er kommet ind i erhvervslivet, at dér har man de aller mest afgørende aftaler. Jeg nævner ølbryggerierne, og jeg nævner blodvirksomhed, og selv når det ærede medlem hr. Anker Lau er med til at udgive et blad, går det med ind i aftalerne. Jeg ved ikke, om „København“ — nej, 30 øre kostede det ikke, dengang var blade ikke så dyre, men det ærede medlem vil indrømme, at „København“ var dyrt nok endda.

Efter at jeg har ryddet dette til side, vil jeg gerne sige om de socialdemokratiske ændringsforslag, at når jeg tænker på den pragtfulde buket, som det ærede medlem hr. Lars P. Jensen præsenterede for os i fjor, så synes jeg, at det kun var nogle små forpjuskede knaphulsblomster, det ærede medlem hr. Krag mødte med. Man kan diskutere nogle af de ændringsforslag, det indrømmer jeg, men overfor spørgsmålet om at opnå enighed om forlængelse af loven har jeg ladet enhver modstand mod de ting, jeg i og for sig synes det ærede medlem kunne have mere eller mindre ret i, falde. Jeg kan godt nævne, hvad det er. Der er spørgsmålet om lovens titel. Dér havde jeg oprindelig været indstillet på, at vi skulle lade være at stemme om det forslag for derigennem at præcisere, hvor ligegyldigt vi synes det er. Det, som for mig er afgørende, er, at det stadig findes under P — det begynder heldigvis hverken med A eller Å —, hvadenten det hedder „pris aftaler“ eller „priser“; men som situationen politisk har udviklet sig, stemmer vi imod. Derfor stemmer vi også imod forslaget om „priser, avancer“. Jeg mener, det er ganske ligegyldigt, idet „avancer“ ligger i „priser“. Det kedelige er at skulle forkaste det, når det har været foreslået, men det imødegår man med her fra dette sted at udtale, at det betyder intet.

Ellers har vi ønsket ved denne lov, som jeg gav udtryk for ved første behandling, at følge en liberaliseringslinie derigennem, at man fik afviklet så meget af loven, som

det var muligt at få afviklet, og jeg har samtidig været opmærksom på, at der ikke måtte tages så meget bort, at der derved kunne forventes at komme skadelige følger for det forbrugende samfund. Jeg vil sige, at min linie er ikke den, som det ærede medlem hr. Anker Lau følger, den uhemmede liberalisme, liberalisme for liberalismens skyld, men det er en liberalisme, der tager det fornødne sociale hensyn. I den anledning mente vi også, det var nødvendigt og rigtigt at stille et ændringsforslag til § 10 vedrørende en beføjelse, som priskontrolrådet havde, og som vi mente var lovlig vidtgående, nemlig overfor en række varer, som det i henhold til § 10 kunne beskæftige sig med, hvorefter det ikke alene skulle tage hensyn til det rimelige i prisen på de pågældende varer, men også havde lov til at tage hensyn til virksomhedens samlede fortjeneste. Jeg fandt dette uretfærdigt, og vi fra vor side var tilbøjelige til at foreslå, at det skulle falde bort, men vi erkendte samtidig, at i § 8, hvor spørgsmålet om monopolvarer omhandles, vil der være brug for en lignende bestemmelse, og som følge deraf foreslog vi den indføjet.

Jeg læser i dag i aviserne mange mærkelige ting, som må være opstået i de pågældende journalisters hjerner. Lad mig nævne en ting. Jeg læste i „Nationaltidende“, at jeg i udvalget var gået ind med en ændring, som i min oprindelige formulering havde karakter af en skærpelse — det er denne flytning af et stykke fra § 10 til § 8. Dér siger man, at jeg i går var gået ind for en ændring, der i min oprindelige formulering havde karakter af en skærpelse. Denne formulering er ikke blevet ændret, fra jeg i går afleverede den. Det, som i dag med flertallets tilslutning foreslås vedtaget som ændringsforslag, er nøjagtig det, jeg gik ind med i går. Da ordførerne i går havde haft deres møde, lå mit ændringsforslag der, og siden den tid har jeg ikke deltaget i nogen forhandling, og forhandlinger har ikke været nødvendige.

Vi havde møde i dag kl. 10, hvor jeg havde den glæde, at man fra anden side tiltrådte mit ændringsforslag. Jeg havde været forbløffet over, at man fra nogen side kunne mene, at det betyder en skærpelse af loven, men jeg tror, at også den højtærede minister vil være enig med mig, når jeg siger, at den ændring, vi vedtager dér, ikke vil kunne gøre administrationen skar-